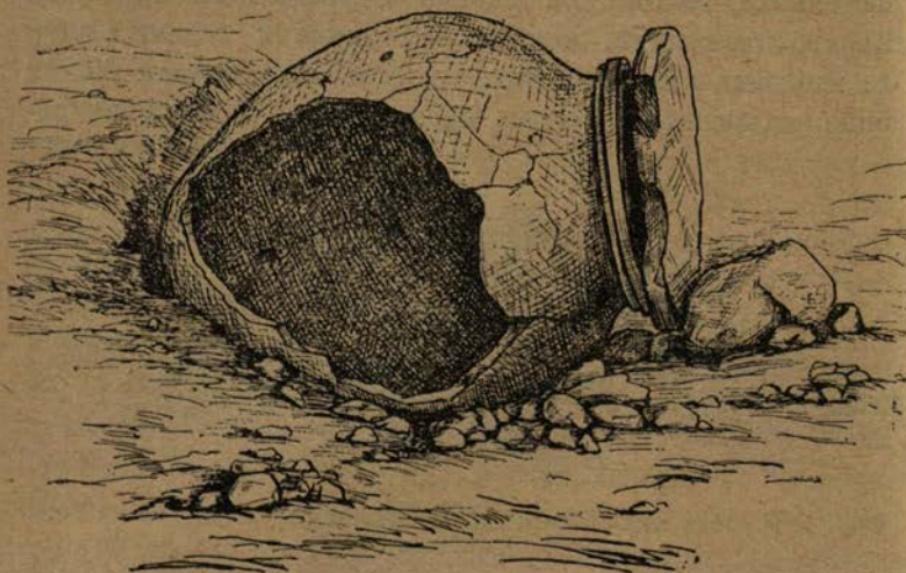

до жаръта биде поставенъ голѣмъ глиненъ сѫдъ, въ който душата на детето ще намѣри подслонъ, когато следъ време реши да посети гроба си.

Родителитѣ на Анния бѣха хора заможни. Обладани отъ чувство на радостъ, тѣ не жалѣха нищо, само и само детето да бѣде изпратено на оня свѣтъ, колкото се може по-тържествено. Около голѣмия сѫдъ поставиха малки сѫдинки, купени нѣкога отъ далечни страни.

Обр. 2. Глиненъ сѫдъ

Съ тѣхъ си служеше Анния. Поставиха до тѣхъ дветѣ красиво изработени златни обички, едно крѣгло бронзово огледало, едно желѣзно чесало, нанизъ отъ стъклени, костени и каменни мъниста и пр. и пр.

Покрай това тѣ не забравиха да поставятъ въ едно глинено гърненце всички играчки, на които малкото момиченце за кратко време се радва и забавлява. Когато всичко това се привърши, заповѣда се на робитѣ да насилятъ върху гроба висока могила, а родителитѣ и близките на Анния се отдаоха на веселие, ядене и пие.